

«Η γυναίκα της Κερύνειας – Πρόσφυγας στον τόπο μου» (παρέμβαση στο κείμενο της Ρήνας Κατσελλή)

2.08.1974

Οι μέρες περνούν και ο πατέρας μου δεν έχει δώσει σημεία ζωής. Το άγχος χτυπάει κόκκινο, το ίδιο και η αγωνία. Ο φόβος που έχουμε για αυτόν είναι αμέτρητος. Προσπαθώ να σκέφτομαι θετικά αλλά λίγες είναι οι πιθανότητες να 'ναι καλά...

5.08.1974

Μετά από όλες τις δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε και συνεχίζουμε να αντιμετωπίζουμε η κατάσταση που επικρατεί αυτή την στιγμή είναι δύσκολη.

14.08.1974

Εκεί που προσπαθούμε να επιβιώσουμε, να βρούμε λίγα τρόφιμα, όλα στάχτη μπροστά στα μάτια μου! Χωρίς σπίτι φαγητό και το σημαντικότερο δεν έχουμε την υγεία μας.

Παντού επικρατεί ένας πανικός. Ο πόλεμος συνεχίζεται μα εμείς θα 'αντέξουμε να συνεχίσουμε;